

burgers niet zelf het baljuwschap kochten, in plaats van eerst een bedrag te lenen aan Daniël van Cralingen, die hier op zijn beurt weer mee naar de landsheer ging. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat het ambt van baljuw uitsluitend bekleed kon worden door edelen of welgeboren mannen³⁰). Zo was Daniël van Cralingen, wat betreft zijn stand, uitermate geschikt om het baljuwsambt te bekleden, maar het ontbrak hem aan de benodigde middelen om dit ambt te verwerven. Daem Stoppelmansz. c.s. beschikten wel over het geld, maar misten de vereiste maatschappelijke status. Zij konden wel het ambt van schout of burgemeester bekleden, waarvan zij zich op de hierboven beschreven wijze wisten te verzekeren.

Door deze verpanding van het baljuwschap ontstond een conflict tussen Daniël van Cralingen en Willem, bastaard van Egmond. Men zou verwachten dat Willem door Daniël uitgekocht moest worden, maar hierover is niets bekend. Uit het voor het Hof van Holland gevoerde proces over het baljuwschap van Rotterdam, in het najaar van 1431, blijkt dat Willem op dat moment het ambt van baljuw en rentmeester nog steeds uitoefende. Op 14 september en op 8 november deed het Hof uitspraken in deze zaak, waarbij werd bepaald dat Willem het ambt mocht blijven uitoefenen, mits hij Daniël alle onkosten zou vergoeden, die deze had gemaakt om het ambt te verwerven³¹).

Willem slaagde er in het baljuwschap voor zich alleen te krijgen, maar niet voor lange tijd. In de zomer van 1432 kwam het weer in handen van Geerlof Jansz. van Vorenbroeck, die hiervoor een bedrag van 2000 schilden aan de hertog van Bourgondië had geleend³²).

Evenals Daniël van Cralingen zal Geerlof Jansz. zijn ambt verworven hebben met het geld van rijke Rotterdammers, die zich daarmee van een plaats in het stadsbestuur wisten te verzekeren. Bij de verpanding van het baljuwschap aan Daniël van Cralingen werden de namen van drie stadsbestuurders genoemd; de schout en de beide burgemeesters. Uit de behandeling van een geschil over het baljuwschap in het voorjaar van 1438 blijkt dat er veel meer personen bij betrokken waren.

Op 17 maart van dat jaar diende voor het Hof van Holland de zaak, die drie Rotterdammers, burgemeester Jacob Kerstantsz., schepen Hughe Nachtegael en een zekere Cornelis Hermansz., namens Geerlof Jansz. en namens zichzelf hadden aangespannen tegen Jan Oem, op dat moment baljuw en rentmeester van Rotterdam. Zij klaagden dat Jan Oem zijn ambt uitoefende, zonder de